

I Bemærkningerne til det af Landbruksministeren fremsatte Lovforslag oplystes det, at de Beløb, der i Aaret fra 1. Oktober 1941 til 30. September 1942 dækkedes ved Eksportafgiften, ved Afgiften paa Smør til industrielt Brug og ved Statstilskud, kunde anslaaes til henholdsvis 39,7 Mill. Kr., 2,3 Mill. Kr. og 29,3 Mill. Kr.

Under Sagens Behandling i *Folketinget* anbefalede *Jensen (Horsebæk)* (S.) Lovforslaget, idet han dog tilføjede en Beklagelse af, at Mejeriforeningerne ikke havde kunnet tiltræde den foreslaaede Ordning, men krævede en højere Smørpris, skønt Aarets gode Høst gav Mulighed for en rentabel Smørproduktion. *Løje* (V.) fandt det forstaaeligt, at Landbruksministeren ikke havde kunnet gaa med til det af Mejeriforeningerne fremsatte og af Landbruksraadets Præsidium støttede Krav, men beklagede, at man ikke havde kunnet forhandle sig til Rette om dette overordentlig vigtige Spørgsmaal. Skulde Fødemidlerne fortsat kunne holdes i et for den almindelige Befolkning overkommeligt Prisniveau, blev det nødvendigt, at træffe mere effektive Foranstaltninger for at hindre, at Produktionsomkostningerne stadig skruedes i Vejret. Hvis det ikke lykkedes bedre end hidtil at holde Produktionsomkostningerne nede paa et i Forhold til Producentprisen rimeligt Niveau, vilde det Tidspunkt komme, da man maatte bøje sig for Kravet om en Prishævning. Bestræbelserne for at hindre Produktionspriserne i at fortsætte deres Stigning burde derfor udfoldes mere virkningsfuldt end hidtil. *Victor Larsen* (K. F.) ansaa det for at være Udtryk for en absolut rigtig Politik, at man ved at holde Forbrugerprisen fast paa dette vigtige Omraade modvirkede Prisstigningsbevægelser paa en Række andre Omraader; ogsaa han understregede imidlertid, at Producenterne til Gengæld maatte kræve, at Landbrugets Udgifter samtidig holdtes i Aev, da der ellers opstod et Misforhold, som ikke kunde undgaa at indvirke uheldigt paa Produktionen. Man kunde have ønsket, at der var opnaaet Enighed om Sagen, men Lovgivningsmagten maatte paa dette som paa andre Omraader træffe sin Beslutning efter en nøje Afvejning af de forskelligartede Interesser, den er sat til at varetage. *Rasmussen (Gylling)* (R. V.) mente, at det var en forholdsvis beskeden Pris, Loven sikrede Smørproducenterne, men saa man paa Landbrugets økonomiske Stilling som Helhed, maatte den siges at være af en saadan Beskaffenhed, at det var baade rigtigt og naturligt at fastholde den gældende Smørpris. *Jens Thomsen* (B.) fandt, at den gældende Smørpris var ganske utilstrækkelig til Dækning af Produktionsomkostningerne, og han gjorde gældende, at dersom den ikke forhøjedes, vilde der en skønne Dag blive